

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: Johanna
Titel: Waarom Willem altijd zijn versje kent
Druk: 3
24 blz.

"Waarom Willem altijd zijn versje kent?" Dit is dan over dien jongen, die uit den boom valt, nadat hij door anderen er toe is aangezet, een nest uit te halen. Ik ken ouders, die hun eenigen zoon beweenen, wien een dergelijk lot overkwam; 't kan dus als waarschuwing nuttig zijn en dan is 't verder vooral geschikt voor kinderen, die voor de Zondagsschool hun versje moeten leeren.

Boekbeoordeling in Het Kind, 20-11-1909

Auteur: Johanna
Titel: Waarom Willem altijd zijn versje kent
Druk: 4
24 blz.

De reden, waarom Willem altijd zijn versje voor de Zondagsschool kende, was, dat hij het op zekeren Zondag eens niet had gekend. Na de Zondagsschool ging hij toen vogelnestjes uithalen. Tengevolge van het ongeluk, dat hem daarbij trof, werd hij ernstig ziek. In den tijd zijner krankheid bracht het psalmversje (Psalm 130 : 1 en 2), dat hij vroeger niet gekend had, hem tot nadenken en werd het middel tot zijne bekeering. Van nu aan leerde hij zijn versje steeds met ijver en met innerlijk genoegen. Ofschoon dit boekje een methodistisch kleurtje heeft en er enkele uitdrukkingen in voorkomen, die niet kinderlijk zijn b.v. "weerklonk menig lied in zijn ziel"; "de aandoening overstelpte hem" kan het door de leerlingen van de Zondagsschool wel met vrucht gelezen worden. Wij betreuren het, dat de Schrijfster over de beteekenis van den Heiligen Doop in het geheel niets zegt. Aanbevolen.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1917

Auteur: Johanna
Titel: Waarom Willem altijd zijn versje kent
Druk: 4
24 blz.

De schrijfster verhaalt ons van een jongen, die op een enkele waarschuwing van z'n moeder op

Zaterdagmiddag onmiddellijk zijn spel staakt, ondanks de pogingen van zijn ondeugende makkers. Hij gaat naar huis om zijn Zondagsschoolversje te leren, want dat wil hij tot elken prijs goed kennen. Vroeger was Willem zeer ongezeglijk. Hij leerde nooit goed zijn versje, want hij zag er het nut niet van in. Eens moest hij leren: „Uit diepten van ellenden" Hij kende het niet op de Zondagsschool. Den volgenden dag stortte God hem in diepe ellende en bracht hem op den rand des grafs. Nu werden hem de oogen geopend en hij werd een ander kind. Het verhaal doet de kinderen zien hoe nuttig het is, vele versjes uit het hoofd te leren. Dit denkbeeld wordt nog op andere wijze bijgebracht, als Willem in de kerk jaloersch wordt op een blinden man, die geen hulp behoeft, daar hij vroeger zoo goed zijn versjes leerde. Taal en stijl zijn goed verzorgd en daar het boekje een 4en druk beleefde, zouden we nu behooren te eindigen met een aanbeveling, doch er zijn enkele dingen die we allermint aanbevelenswaardig achten. Ten eerste vinden we het plaatje op den omslag niet mooi. In de kerk zit daar de man met den gouden ring in een prachtige bank met gordijntjes, terwijl blinde Scheffer achteraan zijn plaats heeft. Dan vinden we het verhaaltje erg boekjesachtig gemaakt. Maar wat het ergste is: In dit boekje, gelijk in zoo vele, is het toppunt van godsdienstigheid, dat een kind een trouwe leerling is van de Zondagsschool. Behoudens deze bedenkingen kunnen we het boekje wel aanbevelen voer kinderen van 8 jaar en ouder.

Boekbeoordeling in bijblad van "De Christelijke Familiekring : tijdschrift voor zondagsschool en huisgezin", 1917
